

583

На основу члана 197. став 2. Устава Социјалистичке Републике Србије издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АДВОКАТУРИ И ДРУГОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ

Проглашава се Закон о адвокатури и другој правној помоћи, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије на седници Републичког већа од 29. децембра 1971. године и на седници Организационо-политичког већа од 29. децембра 1971. године.

РС број 195

У Београду, 29. децембра 1971. године

Председник Скупштине,
Драгослав Марковић, с. р.

ЗАКОН

О АДВОКАТУРИ И ДРУГОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ

ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Адвокатура и друга правна помоћ обезбеђују пружање стручне правне помоћи грађанима и организацијама у њиховим међусобним односима и у остваривању и заштити њихових права и на закону заснованих интереса, на начин и у границама одређеним овим законом.

Друштвена заједница ствара услове за пружање правне помоћи грађанима и организацијама путем адвокатуре и друге правне помоћи.

Члан 2.

Пружање правне помоћи обухвата:

- давање правних савета;
- састављање поднесака (тужби, жалби, представки, молби и др.);
- састављање исправа (уговора, тестамената и др.);
- заступање и одбрану странака пред судовима и другим државним органима, као и пред радним и другим организацијама и њиховим самоуправним органима;
- заступање странака у њиховим правним пословима и односима са другим странкама (закључивање уговора и поравнања, пријем и исплата новца, давање изјава, отказа и др.);
- обављање других послова правне помоћи.

Члан 3.

Адвокати врше све послове правне помоћи, а службе правне помоћи само послове за које су овлашћене овим законом.

Пружање правне помоћи од стране службених лица у вези са вршењем њихове службе одређује се посебним прописима.

Члан 4.

Адвокати и друга лица овлашћена за пружање правне помоћи независни су у раду.

Они имају право и дужност да у границама закона и примљених овлашћења предузимају све што сматрају да може користити странци којој пружају правну помоћ.

Први део

АДВОКАТУРА

Глава прва

Основне одредбе

1. Положај и овлашћења

Члан 5.

Адвокатура је самостална друштвена служба. Самосталност адвокатуре остварује се нарочито: — самосталним и независним вршењем адвокатских послова од стране адвоката;

- организовањем адвоката у адвокатске коморе као самоуправне организације адвоката;
- доношењем општих аката у складу са законом о раду адвокатске коморе и њених органа и о раду и понашању адвоката у вршењу адвокатуре;
- одлучивањем о пријему у адвокатуру и престанку права на вршење адвокатуре;
- претресањем друштвених односа и појава од интереса за пружање правне помоћи и примену закона;

— заузимањем ставова и подношењем предлога скупштинама друштвено-политичких заједница и другим органима и организацијама о стању адвокатуре и њеним потребама, као и питањима која се односе на пружање правне помоћи.

Адвокатуру као самосталну професионалну делатност врше адвокати као појединци или удружени у радној заједници.

Члан 6.

Адвокати имају, у начелу, исти друштвено-економски положај и, у основи, иста права и обавезе према друштвеној заједници као и радни људи у организацијама удруженог рада.

2. Организација адвокатуре

Адвокатске коморе

Члан 7.

Адвокатске коморе су обавезне стручно-професионалне организације адвоката, засноване на начелима самоуправљања.

Чланови адвокатске коморе су адвокати који имају седиште канцеларије на подручју коморе.

Адвокатска комора има својство правног лица.

Члан 8.

Адвокатске коморе оснивају се на подручју једног или више окружних судова опште надлежности и представљају основни облик организовања адвоката (основне адвокатске коморе).

Све основне адвокатске коморе удружују се у Адвокатску комору Србије која обухвата територију Социјалистичке Републике Србије ван аутономних покрајина.

Члан 9.

Адвокатска комора Србије утврђује подручја на којима се оснивају основне адвокатске коморе.

Иницијативу за оснивање основне адвокатске коморе дају адвокати који имају седиште адвокатске канцеларије на подручју за које се оснива адвокатска комора.

Члан 10.

Адвокатска комора Србије одлучује о удруживању са адвокатским коморама других република и аутономних покрајина у заједничку организацију адвокатских комора Југославије.

Члан 11.

Свака адвокатска комора доноси, у складу са овим законом, свој статут и друге опште акте од значаја за рад адвоката и унапређење адвокатуре.

Статутом се ближе одређују организација, овлашћења и начин формирања и рада органа адвокатске коморе, начин остваривања јавности и одговорности и других демократских начела у раду коморе и њених органа, права и дужности адвоката и адвокатских приправника према комори, као и међусобни односи Адвокатске коморе Србије и основних адвокатских комора.

Статут Адвокатске коморе Србије доноси се у сагласности са Републичком скупштином, а статут основне адвокатске коморе у сагласности са скупштином општине на чијој се територији налази.

Члан 12.

Адвокатска комора Србије доноси кодекс професионалне етике адвоката.

Кодексом професионалне етике утврђују се општа правила о раду адвоката у вршењу адвокатуре, основне моралне и друге норме у понашању адвоката према лицима чији правни интерес заступају и према друштвеној заједници, норме о одговорности адвоката, и друга правила која обезбеђују савесно и квалификовано вршење адвокатуре.

Члан 13.

Адвокатска комора, на основу овог закона и свог статута, одлучује о пријему у адвокатуру и престанку права на вршење адвокатуре.

Адвокатска комора обавља и друге послове одређене законом и статутом коморе.

Члан 14.

Адвокатска комора Србије сарађује са адвокатским коморама аутономних покрајина Косово и Војводина ради остваривања јединствених начела и праксе и решавања питања која су од значаја за адвокатуру и пружање правне помоћи грађанима и организацијама у Републици.

Адвокатска комора Србије може споразумно са адвокатским коморама аутономних покрајина Косово и Војводина, а у складу са законом аутономне покрајине, оснивати заједничке органе и доносити заједничке одлуке и друга општа акта из самоуправног делокруга комора, којима се на јединствен начин уређују поједина питања од значаја за адвокатуру и пружање правне помоћи на целој територији Социјалистичке Републике Србије.

Члан 15.

Адвокатска комора прати и проучава друштвене односе и појаве од интереса за остваривање права грађана и организација и за унапређење адвокатуре.

Адвокатска комора обавештава скупштине одговарајућих друштвено-политичких заједница, по својој иницијативи или на њихов захтев, о проблемима рада адвокатуре и њеним потребама, као и о другим питањима која се односе на пружање правне помоћи и предлаже мере за њено унапређење.

Надзор

Члан 16.

Републичко извршно веће врши надзор над законитошћу општих аката адвокатских комора и има право да до одлуке уставног суда обустави извршење општег акта који је у супротности са уставом и законом.

Републички секретаријат за правосудје и општу управу прати и проучава рад адвокатуре и у сарадњи са Адвокатском комором Србије припрема предлоге за њено унапређење.

Републички секретаријат за правосудје и општу управу може тражити извештаје и податке од адвокатских комора и њених органа.

Члан 17.

Општинске скупштине могу указати адвокатској комори на поједина питања у вези са вршењем адвокатуре и пружањем правне помоћи на територији општине и предложити да се та питања размотре у комори као самоуправној организацији адвоката, њеним органима и другим телима.

Обезбеђење материјалних услова за рад адвокатуре

Члан 18.

Друштвено-политичке заједнице старају се о обезбеђењу материјалних услова за рад адвоката и развој адвокатуре и сарађују са адвокатским коморама ради заједничког решавања питања од значаја за материјални положај адвоката или за остваривање њихових материјалних обавеза према друштвеној заједници.

Друштвени средства могу се дати на коришћење непосредно или преко адвокатске коморе адвокатским радним заједницама и појединим адвокатима.

Глава друга

Права и дужности адвоката

Члан 19.

Адвокат који је уписан у именик адвоката друге адвокатске коморе на територији СФРЈ, има право да врши адвокатуру на територији на којој се примењује овај закон.

Члан 20.

Адвокати су дужни да савесно пружају правну помоћ у складу са законом и кодексом адвокатске етике и да се у вршењу своје друштвене функције старају о уставности и законитости.

Адвокати одговарају пред органима адвокатске коморе за повреде својих дужности у вршењу адвокатуре по правилима које доноси адвокатска комора у складу са овим законом.

Општим актом адвокатске коморе о дисциплинској одговорности адвоката обезбеђује се нарочито ефикасна заштита странака и утврђују случајеви у којима се због тежих повреда адвокатских дужности према странци губи право на адвокатуру.

Члан 21.

Адвокат је дужан да чува као тајну оно што му је странка поверила.

Адвокат не мора сведочити о ономе што му је у пружању правне помоћи странка поверила, а не може бити саслушан као сведок о ономе што му је окривљени поверио као свом браниоцу.

Члан 22.

Адвокат је дужан да пружи правну помоћ странци која му се за такву помоћ обрати.

Адвокат може одбити да пружи правну помоћ ако би то било од штете по интересе странке која се обратила за правну помоћ или ако би пружање правне помоћи било у супротности с начелима поступка у коме би као адвокат учествовао.

Члан 23.

Адвокат је дужан да одбије пружање правне помоћи ако је у истој ствари пружао правну помоћ противној странци он или адвокат из исте канцела-

Признавање специјалности**Члан 52.**

Адвокат може захтевати да му се у вези са вршењем адвокатуре призна специјалност у одређеној грани права.

Услове и поступак за признавање специјалности адвокатима утврђује Републичко извршно веће.

Члан 53.

Адвокат коме је призната специјалност стиче право да у називу своје адвокатске канцеларије однесно поред свог имена као члан адвокатске радне заједнице истакне грану права у којој се специјализовао

Глава пета**Обустава и престанак адвокатуре****Обустава вршења адвокатуре****Члан 54.**

Адвокату ће се обуставити вршење адвокатуре ако је против њега одређен притвор.

Адвокату се може обуставити вршење адвокатуре ако је против њега покренут кривични или дисциплински поступак за дело које би га чинило недостојним за вршење адвокатуре, ако се дисциплински поступак против њега не може успешно спровести без обуставе или ако је обновљен поступак за упис у именик адвоката.

О обустави вршења адвокатуре одлучује адвокатска комора по сопственој иницијативи или на предлог дисциплинског тужиоца или дисциплинског суда

Члан 55.

Решењем о обустави вршења адвокатуре одређује се и трајање обуставе.

У тежим случајевима обустава вршења адвокатуре одређује се до окончања дисциплинског поступка покренутог против адвоката, а иначе до доношења првостепене дисциплинске пресуде или до престанка разлога због којих је обустава одређена.

Време обуставе вршења адвокатуре урачунава се у казну.

Престанак права на вршење адвокатуре**Члан 56.**

Адвокату престаје право на вршење адвокатуре:

1. ако изгуби југословенско држављанство;
2. ако буде лишен пословне способности;
3. ако је против њега изречена мера безбедности забране бављења адвокатуром.
4. ако је од дисциплинског суда осуђен на казну привременог губитка права на адвокатуру;
5. ако не врши адвокатуру без оправданог разлога дуже од шест месеци;
6. ако се одрекне вршења адвокатуре;
7. ако ступи у радни однос.

Сматра се да није вршио адвокатуру без оправданог разлога дужем од шест месеци и адвокат који је осуђен на казну строгог затвора или затвора у трајању дужем од шест месеци, ако је од ове казне издржао најмање шест месеци.

Члан 57.

Адвокат не може вршити адвокатуру:

1. у случају губитка држављанства од дава кад је правоснажном одлуком утврђен губитак држављанства;

2. у случају лишења пословне способности — од дана кад је правоснажно одлучено о лишењу пословне способности;

3. у случају изрицања мере безбедности забране бављења адвокатуром — од дана правоснажности судске одлуке;

4. у случају ступања у радни однос — од дана ступања на рад.

У осталим случајевима, адвокат не може вршити адвокатуру од дана достављања решења о престанку права на вршење адвокатуре.

Члан 58.

Адвокат коме је престало право на вршење адвокатуре не може захтевати поновни упис у именик адвоката:

1. у случају изрицања мере безбедности забране бављења адвокатуром — пре но што ова мера буде издржана или опроштена;

2. у случају осуде на дисциплинску казну привременог губитка права на адвокатуру — пре но што ова казна буде издржана;

3. у случају одрицања од вршења адвокатуре или невршења адвокатуре без оправданог разлога — пре него што истекне шест месеци од дана доношења решења о престанку адвокатуре.

У осталим случајевима адвокат коме је престало право на адвокатуру може захтевати поновни упис у именик адвоката кад престану разлози због којих је наступио престанак адвокатуре.

О захтеву за поновни упис решаваће се по одредбама чл. 41 — 44. овог закона.

Члан 59.

Адвокату који је привремено престао са вршењем адвокатуре због болести, одсуства или других разлога, као и адвокату коме је обустављено вршење адвокатуре, може се одредити привремени заменик.

Адвокату коме је престало право на вршење адвокатуре може се одредити преузиматељ канцеларије.

Члан 60.

Надлежни органи дужни су да обавесте адвокатску комору о покретању кривичног поступка, спровођењу истраге, одређивању притвора, доношењу осуђујуће пресуде против адвоката, као и одлуци којом се правоснажно завршава кривични поступак против адвоката.

Глава шеста**Адвокатски приправници****Члан 61.**

Адвокатура се по правилу попуњава из редова лица која се као адвокатски приправници припремају да постану адвокати.

Члан 62.

Право на вршење адвокатско-приправничке праксе стиче се уписом у именик адвокатских приправника адвокатске коморе

У именик адвокатских приправника може се уписати дипломирани правник који је примљен на приправничку праксу у адвокатској канцеларији.

Члан 63.

Адвокатски приправник оспособљава се за самостално вршење адвокатуре радећи на свим пословима адвокатске канцеларије који му се повере.

Адвокатски приправник не може самостално и за свој рачун да врши послове адвокатуре.

Члан 64.

Адвокатска комора и адвокати у чијим канцеларијама приправници обављају обавезну адвокатско-приправничку праксу дужни су да се старају за свестрану стручну и практичну обуку приправника за време вршења праксе.

Адвокатска комора утврђује обавезан програм обуке приправника за време вршења праксе у адвокатској канцеларији.

Адвокатска комора може по потреби организовати стручна предавања, семинаре и курсеве ради оспособљавања адвокатских приправника за самостално вршење адвокатских послова.

Члан 65.

Адвокатски приправник је дужан да ради по упутствима и у оквиру овлашћења добијених од адвоката.

Адвокатски приправник може замењивати адвоката код кога је на пракси и кад је овај овлашћен да замењује другог адвоката, уколико другим законима то није искључено.

Адвокатски приправник не може замењивати адвоката у заступању странке чијег је противника заступао адвокат код кога је приправник раније био на пракси.

Члан 66.

Адвокатски приправник има сва права која по важећим прописима припадају лицима у радном односу.

Члан 67.

На адвокатске приправнике сходно се примењују одредбе овог закона о упису у именик адвоката, о чувању адвокатске тајне, о обустави и престанку права на вршење адвокатуре, као и друге одговарајуће одредбе.

Адвокатском приправнику престаје приправничка пракса ако ни после три године од стицања права на полагање правосудног испита не положи овај испит или ако без оправданог разлога, у року од једне године, после положеног испита не затражи упис у именик адвоката.

Адвокатски приправник брише се из именика адвокатских приправника и ако без оправданог разлога не врши праксу у адвокатској канцеларији за време дуже од шест месеци.

Члан 68.

Ако се накнадно утврди да лице уписано у именик адвокатских приправника није испуњавало услове за упис, решење о упису ставиће се ван снаге, с тим да се време проведено на пракси не урачунава у приправничку праксу.

Члан 69.

При Адвокатској комори Србије постоји фонд за стипендирање лица која у циљу стицања адвокатуре проведу обавезну праксу као и кредитирање адвокатских приправника приликом отварања сопствених адвокатских канцеларија. Средства фонда чине средства која у том циљу одвајају сваке године адвокатске коморе и заинтересоване друштвено-политичке заједнице.

Пословање фонда, начин и услови стипендирања и кредитирања, регулишу се посебним правилником Адвокатске коморе Србије.

Глава седма

Дисциплинска одговорност адвоката и адвокатских приправника

Члан 70.

Адвокати и адвокатски приправници одговарају за теже повреде дужности и угледа адвокатуре пред дисциплинским судом адвокатске коморе, а за лакше повреде дужности и угледа адвокатуре пред дисциплинском комисијом адвокатске коморе.

Члан 71.

Као теже и лакше повреде дужности и угледа адвокатуре од стране адвоката и адвокатских приправника сматрају се радње и поступци, предвиђени статутом Адвокатске коморе Србије којима се вређају начела и правила професионалне етике адвоката или вређају и доводе у питање права и интереси странака и других лица.

Члан 72.

За лакше повреде дужности и угледа адвокатуре може се адвокату и адвокатском приправнику изрећи опомена, а адвокату и новчана казна, под условима и у границама одређеним општим актом адвокатске коморе.

Члан 73.

За теже повреде дужности и угледа адвокатуре могу се адвокату изрећи ове мере:

1. укор;
2. новчана казна;
3. привремени губитак права на адвокатуру.

За теже повреде дужности и угледа адвокатуре могу се адвокатском приправнику изрећи ове мере:

1. укор;
2. привремено брисање из именика адвокатских приправника.

Новчане казне изричу се у распону утврђеном општим актом адвокатске коморе.

Привремени губитак права на адвокатуру као дисциплинска мера може се изрећи за време од шест месеци до пет година, а привремено брисање из именика адвокатских приправника за време од шест месеци до три године.

Члан 74.

Новчана казна и трошкови дисциплинског поступка наплаћују се у корист фонда из члана 69. овог закона.

Правоснажна пресуда дисциплинског суда и правоснажна одлука дисциплинске комисије о изреченој новчаној казни могу се извршити по правилима извршног поступка.

Члан 75.

Против пресуде другостепеног дисциплинског суда при Адвокатској комори Србије којом је изречена мера привременог губитка права на адвокатуру односно брисање из именика адвокатских приправника, може се изјавити жалба Врховном суду Србије у року од петнаест дана од пријема пресуде.

Врховни суд Србије одлучује о жалби у већу састављеном од пет судија.

Члан 76.

У дисциплинском поступку против адвоката и адвокатских приправника сходно се примењују одредбе Закона о кривичном поступку, уколико овим законом, статутом или правилником о дисциплинском поступку адвокатске коморе није друкчије одређено.

Члан 77.

Гоњење за теже повреде застарева за две године, а за лакше повреде дужности или угледа адвокатури — за шест месеци од дана извршења.

Извршење новчане казне изречене од дисциплинског суда или дисциплинске комисије застарева за две године од дана правноснажности одлуке о казни.

Застарелост гоњења и застарелост извршења казне прекида се радњама којима се по одредби Кривичног законика прекида застарелост.

Члан 78.

Ближе одредбе о покретању дисциплинског поступка, о дисциплинским органима, поступку пред првостепеним дисциплинским судом и дисциплинском комисијом, поступку по жалбама против првостепене одлуке, као и друге одредбе у вези са спровођењем дисциплинског поступка против адвоката и адвокатских приправника, доноси Адвокатска комора Србије посебним општим актом.

Други део

ДРУГА ПРАВНА ПОМОЋ

Глава прва

Општинске службе правне помоћи и службе правне помоћи у радним и другим организацијама

Члан 79.

Општина може основати посебну службу ради пружања правне помоћи грађанима давањем савета, састављањем исправа о правним пословима и састављањем поднесака.

Општинска служба правне помоћи организује се и врши послове из свог делокруга на основу одлуке општинске скупштине и у складу са овим законом.

Скупштине двеју или више општина могу основати заједничку службу правне помоћи.

Члан 80.

Средства за рад службе правне помоћи обезбеђује општинска скупштина.

Учешће општине у трошковима заједничке службе правне помоћи утврђује се уговором између општина које су основале заједничку службу правне помоћи.

Члан 81.

Организације удруженог рада и друге организације могу оснивати службе правне помоћи за давање савета, састављањем исправа о радним односима и састављањем поднесака својим радницима односно другим физичким лицима као својим члановима.

Две или више организација могу основати заједничку службу правне помоћи за своје чланове.

Положај службе правне помоћи, унутрашња организација и услови под којима пружа правну помоћ утврђују се општим актом организације удруженог рада или друге организације о оснивању ове службе.

Члан 82.

Правну помоћ у општинским службама правне помоћи, као и службама правне помоћи које оснивају организације удруженог рада и друге организације, могу пружати дипломирани правници.

Вршење послова у општинској служби правне помоћи и службама које оснивају организације удруженог рада и друге организације може се поверити адвокату на основу уговора са општинском

скупштином односно радном или другом организацијом.

Адвокат који се уговором обавезао да врши послове из делокруга службе правне помоћи може вршити те послове само у просторијама службе.

Члан 83.

Служби правне помоћи припада накнада за рад на пружању правне помоћи.

Висина накнаде за поједине послове из делокруга службе правне помоћи утврђује се одлуком општинске скупштине односно организације удруженог рада или друге организације, а највише до износа који су за вршење тих послова утврђени тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

Одлуком општинске скупштине или организације удруженог рада и друге организације може се одредити у којим се случајевима правна помоћ пружа без накнаде.

Надзор над радом службе правне помоћи врши општинска скупштина.

Глава друга

Заступање странака од стране лица која нису адвокати

Члан 84.

На подручјима на којима нема адвоката или за која се утврди да нема довољно адвоката, а да постоји потреба да правну помоћ пружају и друга лица, правници у служби правне помоћи који испуњавају услове за стицање адвокатури могу заступати грађане у поступку пред судом и другим државним органима и организацијама.

Члан 85.

Постојање услова за примену одредаба члана 84. овог закона утврђује Републички секретаријат за правосуђе и општу управу на основу предлога територијално надлежних општинских скупштина и прибављених мишљења судова, адвокатске коморе и других заинтересованих органа и организација.

Члан 86.

На раднике из члана 84. овог закона, када заступају странке, сходно се примењују одредбе овог закона и статута адвокатске коморе о чувању поверене им тајне, о дисциплинској одговорности, о обустави и престанку права на вршење одређених послова пружања правне помоћи.

Радници службе правне помоћи, који заступају странке, у смислу члана 84. овог закона, одговарају за повреде својих дужности у пружању правне помоћи пред дисциплинским органима адвокатске коморе под истим условима као адвокати.

Трећи део

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 87.

Адвокатска комора Србије може вршити послове адвокатске коморе у погледу адвоката и адвокатских приправника и на територији других република, ако је таква могућност предвиђена њиховим законом.

Члан 88.

Одлуком Адвокатске коморе Србије одредиће се у року од шест месеци од ступања на снагу овог закона подручја на којима се могу оснивати основне

адвокатске коморе, начин избора органа и начин рада тих комора до доношења њихових статута и других општих аката.

Члан 89.

До оснивања основних адвокатских комора све послове из њиховог делокруга одређеног овим законом вршиће Адвокатска комора Србије.

Члан 90.

Адвокатска комора Србије дужна је да усклади свој статут и друга општа акта с одредбама овог закона, најдаље у року од једне године од ступања на снагу овог закона, а основне адвокатске коморе дужне су да донесу своје статуте и друга општа акта предвиђена овим законом најдаље у року од шест месеци од оснивања.

До доношења ближих одредаба о дисциплинској одговорности адвоката и адвокатских приправника у складу са овим законом (чл. 71, 72, 76. и 78) а најдаље за време од шест месеци од ступања на снагу овог закона, примењиваће се прописи о дисциплинској одговорности адвоката и адвокатских приправника који су важили до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 91.

Захтеви за упис у именик адвоката и адвокатских приправника, који нису решени до ступања на снагу овог закона, расправиће се по одредбама овог закона.

Члан 92.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

584

На основу члана 197. став 2. Устава Социјалистичке Републике Србије издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о водама, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије на седници Републичког већа од 29. децембра 1971. године и на седници Привредног већа од 28. децембра 1971. године.

РС број 196

У Београду, 29. децембра 1971. године

Председник Скупштине,
Драгослав Марковић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА

Члан 1.

У Закону о водама („Службени гласник СРС“ бр. 17/67, 53/67, 24/69 и 11/70) у члану 1. иза речи: „одредбама“ бришу се речи: „Основног закона о водама („Службени лист СФРЈ“ бр. 13/65)“ и зарез иза ових речи.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи: „Одредбе овог закона односе се на текуће, изворске, подземне и стајаће воде“.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 2.

У члану 3. бришу се речи: „Основним законом о водама и“.

Члан 3.

После члана 3. додају се нови чл. За до 3њ који гласе:

„Члан 3а

Вештачки водотоци, вештачка језера и други вештачки објекти за сакупљање воде, са припадајућим објектима и постројењима, су основна средства водопривредних и других организација удруженог рада, које су их изградиле или по другом основу стекле.

Друге организације, грађанска правна лица и грађани могу средства из става 1. овог члана и воде које су њима захваћене искоришћавати односно употребљавати под условима одређеним законом и прописима донетим на основу закона, као и под условима утврђеним општим актом организације чија су она основна средства, донетим у складу са законом.

Употреба и искоришћавање вештачких водотока, вештачких језера, других вештачких објеката за сакупљање воде и припадајућих објеката и постројења врши се у складу са њиховом природом и наменом, а на основу плана употребе и искоришћавања тих објеката.

Члан 3б

На водама захваћеним вештачким објектима, постројењима и другим направама који нису основна средства организација удруженог рада, има праве коришћења односно право својине онај ко је те објекте, постројења односно направе изградио или на други начин стекао.

Члан 3в

Одржавање и развој јединственог режима вода на одређеном сливу или делу слива регулишу се дугорочним планом за одржавање и развој режима вода на том сливу односно делу слива (водопривредна основа).

Члан 3г

За употребу и искоришћавање вода у привредне, комуналне и друге посебне сврхе потребна је водопривредна дозвола која се издаје у складу са водопривредном осномом.

Члан 3д

Ради заштите од штетног дејства вода, ради употребе и искоришћавања вода и ради заштите вода, изграђују се водопривредни објекти и постројења.

Као водопривредни објекти и постројења, у смислу овог закона, сматрају се објекти и постројења:

- 1) за заштиту од поплава, регулацију река, уређење река за пловидбу, уређење бујица и заштиту змљашта од ерозије (заштитни објекти и постројења),
- 2) за одводњавање и наводњавање земљишта (мелиорациони објекти и постројења),
- 3) за употребу и искоришћавање воде, снабдевање водом и пречишћавање загађених вода (посебни водопривредни објекти и постројења).

Члан 3ђ

Водопривредни објекти и постројења изграђују се у складу са општим интересом, а на начин који обезбеђује јединствени режим вода и повезан хидросистем на одређеном подручју (водно подручје).